

מגילת אסתר פרק ט'

Mordichai wrote

כ ויכתב מרדכי

these words

את־תְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה

and he sent documents

וישלח ספרים

to all the Jews

אֶל־כָּל־תִּיהוּדִים

who were in all the provinces
of King Achashveirosh -

אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵירוֹשׁ

those who were close

הַקְּרוּבִים

and those who were far.

וְהַרְחֻקִים:

To establish for themselves

כֹּא לְקִיָּם עֲלֵיהֶם

to do

לְהַנִּיחַ עֲשִׂים

the fourteenth day

אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר

of the month of Adar

לְחֹדֶשׁ אָדָר

and the fifteenth day of it

וְאֶת יוֹם־חֲמִנְשָׁה עָשָׂר בּוֹ

in each and every year.

בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה:

מגילת אסתר פרק ט'

Like the days

כב פְּיָמִים

that the Jews rested on them

אֲשֶׁר־נָחוּ בָהֶם תְּיַהוּדִים

from their enemies,

מֵאוֹיְבֵיהֶם

and the month

וְתַחֲרַשׁ

which was turned over for them

אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם

from worrying

מִיָּגוֹן

to happiness,

לְשִׂמְחָה

and from mourning (i.e. sadness)

וּמֵאֲבֵל

to a holiday,

לְיוֹם טוֹב

to make them

לְעֲשׂוֹת אוֹתָם

days of feasting and happiness

יְמֵי מִשְׂתֵּה וְשִׂמְחָה

and sending portions (of food)

וּמִשְׁלֹחַ מְנוּחַת

a man to his friend,

אִישׁ לְרֵעֵהוּ

and gifts to the poor.

וּמִתְּנוּחַת לְאֲבִיוֹנִים:

And the Jews accepted

כִּג וְקִבְּלוּ תְּיַהוּדִים

מגילת אסתר פרק ט'

that which they began to do

אֵת אֲשֶׁר־הֵחֵלוּ לַעֲשׂוֹת

and that which Mordichai wrote
to them.

וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מְרִדְכַי אֲלֵיהֶם:

For Haman the son of Hamdata

כֹּד כִּי הָמָן בֶּן־הַמְּדַתָּא

of Agag

הָאָגָגִי

the tormentor of all the Jews

צָרַר כָּל־הַיְהוּדִים

thought to destroy the Jews,

חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים לְאַבְדָּם

and he cast lots,

וַהֲפִיל פּוּר

this was the lottery

הוּא הַגּוּרָל

to terrify them

לְהַמַּם

and to destroy them.

וּלְאַבְדָּם:

And (yet) when she (Esther) came

כֹּה וּבָבֹאָהּ

before the king

לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

he (Achashveirosh then) said through a letter,

אָמַר עִם־הַסֵּפֶר

מִגִּלַּת אֶסְתֵּר פָּרְק ט'

his (Haman's) evil plan should be turned back

יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה

that he planned against the Jews

אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־תִּיהוּדִים

onto his head,

עַל־רֹאשׁוֹ

and they shall hang him

וְתָלוּ אֹתוֹ

and his sons

וְאֶת־בָּנָיו

on the gallows.

עַל־הָעֵץ:

Therefore,

כּוֹ עַל־כֵּן

they called these days "Purim"

קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים

because of the (word) "Pur" (lots).

עַל־שֵׁם הַפּוּר

Therefore,

עַל־כֵּן

because of all the words of this letter

עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲנָרָת הַזֹּאת

and what they had seen concerning this matter

וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה

and that which had come to them:

וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:

מגילת אסתר פרק ט'

The Jews established and accepted
upon themselves and upon their children
and upon all those who join them
and that it shall not be transgressed,
to do
these two days,
like their writings
and at their proper time
in each and every year.

כִּזְ קִיְמוּ וְקִבְּלוּ [וְקִבְּלוּ] תִּיהְיוּדִים |
עֲלֵיהֶם | וְעַל־זְרָעָם
וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם
וְלֹא יֵעָבֹר
לְהַיּוֹת עֲשִׂים
אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה
כְּכַתְּבָם
וּכְזִמְנָם
בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה:

And these days
are to be remembered and done
in every generation
(in) every family
(in) every province
and (in) every city,

כַּח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר
מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה
מְדִינָה וּמְדִינָה
וְעִיר וְעִיר

מגילת אסתר פרק ט'

and the days of this Purim

וימי הפורים האלה

will not pass

לא יעברו

from amongst the Jews

מתוך היהודים

and their memory

וזכרם

will not be cease from their children.

לא יסוף מזרעם:

Queen Esther the daughter of Avichail
wrote

כט ותכתב אסתר המלכה
בת אביחיל

and Mordichai the Jew,

ומרדכי היהודי

all the acts of power (i.e. miracles)

את כל תקופה

to establish

לקים

this second letter of Purim.

את אנרת הפורים הזאת השנית:

He sent documents

ל וישלח ספרים

to all the Jews

אל כל היהודים

to one hundred and twenty seven
provinces

אל שבע ועשרים ומאה מדינה

מִנְגֶלֶת אֶסְתֵר פָּרֵק ט'

of the kingdom of Achashveirosh,

מְלָכוֹת אַחַשְׁוֵירוֹשׁ

words of peace and truth.

דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאֱמֶת:

To establish

לֹא לְקַיֵּם

the days of this Purim

אֶת־יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה

in their times

בְּזְמַנֵיהֶם

like Mordichai the Jew and Queen
Esther established for them

כְּאֲשֶׁר קָיָם עֲלֵיהֶם מֶרְדֳּכָי
הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵר הַמַּלְכָּה

and as they established upon themselves

וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל־נַפְשָׁם

and upon their children

וְעַל־זְרַעָם

the matters of the fasting

דְּבָרֵי הַצְּמוֹת

and their cries.

וְזַעֲקָתָם:

And the words of Esther

לֵב וּמְאָמַר אֶסְתֵר

confirmed the matters of this “Purim”

קָיָם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה

and it was written down in a document.

וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר: